

ת"פ 1719/09 - מדינת ישראל נגד ל' מ'

בית משפט השלום באילת

ת"פ 1719-09 מדינת ישראל נ' מ'
בפני כבוד השופטת שוש שטרית, סגנית נשיאה

בעניין: מדינת ישראל
ע"י לשכת תביעות אילת
נגד
ל' מ'
המאשימה
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד יצחק מויאל - ס"צ

נימוקי הכרעת דין

תמצית הכרעת הדין הוקראה בנוכחות הצדדים. להלן נימוקי הכרעת הדין לפיה מצאתי לזכות את הנאשם, מחמת הספק, מביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

כתב האישום והמענה לו

1. על פי החלק הכללי, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה ה' פ' ש' (להלן: **המתלונן**) בן זוגה של ס'ה מ' (להלן: **ס'ה**), שהייתה בעבר בת זוג של הנאשם ולהם ילדה משותפת. על פי עובדות כתב האישום, ביום 17.7.2009 סמוך לשעה 17:30 התקשר הנאשם למתלונן ואמר לו לרדת מדירתו למטה. לאחר שהמתלונן ירד ויצא מחוץ לבניין מגוריו, חתך הנאשם 3 חתכים בזרועו של המתלונן, באמצעות סכין שהחזיק בידו והוסיף ובמעמד זה איים עליו כי יהרוג אותו.

במענה לכתב האישום, כפר הנאשם במיוחס לו. הכחיש כי התקשר אל המתלונן וביקש ממנו לרדת מהדירה למטה, הכחיש כי החזיק סכין, איים ופצע את המתלונן. לגרסתו, לאחר תיאום עם ס'ה, הגיע למקום הסמוך למגורי המתלונן, על מנת לראות את בתו, אז תקף אותו המתלונן.

ראיות הצדדים

2. התביעה מבססת עתירתה להרשעת הנאשם, על עדותם של המתלונן; י' ט', חברו של המתלונן; טל שמחי, חוקר שגבה הודעת הנאשם וערך עימות בין הנאשם למתלונן; על הודעת הנאשם במשטרה, מיום 29.7.2009 (**ת/1**) ועל דוח עימות שנערך בין המתלונן לנאשם מיום 29.7.2009 (**ת/2**).

בסיכומיה, עתרה המאשימה להרשיע את הנאשם על סמך עדותו של המתלון, כקורבן העבירה, ועל עדותו של חברו של המתלון, י', ומכוח סעיף 9 לפקודת הראיות (נוסח חדש) התשל"א-1971 (להלן: **פקודת הראיות**).

מטעם ההגנה העידו הנאשם וס'. בסיכומיו עתר הסנגור לזיכוי הנאשם מכל העבירות המיוחסות לו, בין היתר נוכח שאין ליתן אמון בעדות המתלון וחברו י', ומשלא ניתן לקבוע ממצאים עובדתיים חד משמעיים על סמך עדותם.

רקע ועובדות רלוונטיות

3. המתלון וס' הכירו במסעדה בה עבדו יחד. היא טבחית והוא שף אחראי על עבודתה, הוא נשוי לס' ואב לילדים והיא במערכת זוגית עם הנאשם ולהם בת בשם ט'. בשלב כלשהו החלה מערכת יחסים רומנטית בין המתלון לס', אשר הודיעה למתלון כי היא הרה ממנו. המתלון ואשתו ס' נפרדו, וס' יחד עם הבת המשותפת לה ולנאשם, עברו להתגורר יחד עם המתלון בדירתו.

ס' ילדה בן והמתלון נרשם כאביו. לאחר מספר חודשים עזבה ס' את דירת המתלון וחזרה להתגורר בבית אמה יחד עם ילדיה. סיבת עזיבתה לא התבהרה ממש ולא ניתן היה לדעת מהמעורבים האם עזבה את הדירה לפני או אחרי בדיקת רקמות שתוצאותיה קבעו כי הנאשם הוא אבי הילד.

כעולה מכל העדויות, על רקע האמור, בתוך כל התקופה שקדמה לאירוע נשוא כתב האישום, וגם לאחר הגשתו, היו ריבים ומחלוקות בין הנאשם למתלון ובין ס' לשניהם, ריבים שכללו גם תלונות הדדיות במשטרה.

גרסת המתלון

4. בחקירתו הראשית מסר המתלון כי בערב יום האירוע, ס' הייתה בדרכה אליו כדי שיוכל לראות את הילד. באותה עת חבריו היו עמו בדירה והוא הכין פסטה, אז קיבל טלפון מהנאשם אשר שאל למקום המצאו ואמור לו **"בוא, איפה אתה? אני פה למטה. יש לי פה משהו שאני רוצה להראות לך"** וזאת לא פעם ראשונה שהוא אמר לי שהוא יהרוג אותי..." (עמ' 12 ש' 24-26).

בהמשך הוסיף **"... הוא התקשר אליי במספר חסום, אמר לי 'תבוא, תרד למטה, אני פה למטה, בוא אם אתה גיבור, אני אהרוג אותך', אז ירדתי... אני ירדתי בלי חולצה, מגיע אליו, עומד מולו ואומר לו 'למי קראת זונה? הנה אני פה, תהרוג אותי', זה מה שכל היה (מדגים) הוא ישב, קם עם הסכין וחתך אותי ביד, אני מראה לבית המשפט את הצלקת בזרוע יד שמאל למעלה. אני הבאתי לו אגרוף, זה היה הגנה עצמית. י' שהיה במקרה בבית שלי, הראיתי לו איך עושים פסטה, ירד למטה ואז הוא תפס אותי ואמר לי 'יאללה שחרר' והנאשם ברח וי' לי אמר לי 'בוא תעלה הביתה, הנה דם מדמם'. שמתי חולצה לבנה, י' ירד איתי, מניע את האוטו, עושים פרסה ללכת למשטרה והוא (הנאשם ש.ש) עדין מתקשר מהטלפון של **"מתוך מתוך"**, עדין מאיים, י' יורד מהאוטו והוא עומד עם הטלפון ומאיים, י' עומד לידו ומדליק סיגריה ושואל אותו **"מה אתה עושה"**. י' חזר לאוטו ואז המשכנו למשטרה" (פרו' עמ' 12 ש' 24-26).**

13 ש' 4-14).

גרסת הנאשם

5. הנאשם, בחקירתו הראשית תיאר את הרקע לסכסוך המתמשך עם המתלון וסיפר, כי המתלון היה אחראי על זוגתו ס' באותה מסעדה בה עבדו (הגם שהם לא נשואים כינה אותה במהלך כל עדותו אשתי) המתלון התחיל עם אשתו, הוא ואשתו נפרדו כשבאותה עת כבר הייתה להם ילדה אחת משותפת ט' שמה. הוסיף כי מאז שנוצר הקשר בין המתלון לס', סרב המתלון לאפשר לו להתראות עם בתו ט' שכן הפריע לו שהוא מתקרב לס', וכך בכל פעם שהיה מתקשר לס' בקשר לילדתם המשותפת, המתלון היה עונה לטלפון ומקלל אותו, אף הכה אותו בעבר והגיש נגדו תלונות במשטרה.

אשר לאירוע עצמו העיד, כי במועד האירוע 17.7.2009 יצא ממקום עבודתו במלון רויאל גרדן שם עבד כמלצר התקשר לס' ביקש ממנה לראות את הילדה והיא הנחתה אותו לחכות לה בגינה ליד החנות "מתוך מתוך".

לשאלה האם ס' אמרה לו איפה היא נמצאת השיב "היא אמרה לי שהיא נמצאת בבית של פ', היא אמרה לי לא להתקרב לבית, 'חכה לי שם ואני אביא לך את הילדה' חיכיתי ושיחקתי בטלפון שלי, פתאום אני מקבל מכה מכה מפ', בא חבר שלו י" (עמ' 37 ש' 7-9). משהתבקש לתאר כיצד הכה בו פ' סיפר "הוא נתן לי מכות על הפנים עם הידיים שלו, אחרי זה בא חבר שלו בשם י' והוא נתן למי מכה עם הרגל שלו ואמר לפ' 'עזוב אותו'. פ' רצה להמשיך להרביץ לי, הוא תפס את התיק שלי, אני עשיתי כוח וברחתי. הלכתי לטלפון ציבורי והתקשרתי לס' וסיפרתי לה מה קרה לי, אמרתי לה שאני לא רוצה להתקרב יותר. הלכתי למגורים שלי, ס' מתקשרת אליי ומתקרבת לבית שלי ואמרתי לה שאני לא רוצה לדבר אתה יותר. היא נכנסה לראות אותי לראות מה קרה לי" (פרו' עמ' 37 ש' 12-16).

דין והכרעה

הנוכחים בדירת המתלון סמוך לפני האירוע ובעת התרחשות האירוע - הגם שדירת המתלון אינה זירת האירוע, שאלת הנוכחים בדירה סמוך לפני האירוע ובעת התרחשותו, מעלה תהיות רבות ומעמידה בסימן שאלה גדול את מהימנותם של המתלון והעד י'.

6. בחקירתו הנגדית של המתלון בעניין זה, לשאלה מי היה בבית במועד ושעת האירוע השיב "א' מהאבטחה, אשתי, הבנות שלי, י' ואני" (עמ' 15 ש' 19). המתלון נקב בשמותיהם של שני חבריו שהיו בדירה סמוך להתרחשות האירוע, והוסיף כי אשתו ובנותיו היו בדירה באותה עת ומבהיר כי מדובר באשתו החוקית ולא בס'.

בעימות שנערך בין המתלון לנאשם, נשאל המתלון "מי עוד ראה את זה?" והשיב "י' ואשתי" (ת/2 עמ' 2). מנגד בעדותו עמוד 3

בבית המשפט סתר את הדברים באומרו **"לא אמרתי את זה. את אשתי לא הזכרתי"** (עמ' 22 ש' 14-20).

אשר לנוכחות ס' בדירה ובאירוע בכלל, בחקירתו הראשית לשאלה איפה הייתה מ' (ס') בשלב שלאחר המפגש בינו לבין הנאשם, השיב **"היא ירדה לראות מה קורה, אבל בסופו של דבר היא יצאה עם העגלה וברחה, היא לא ראתה כלום. ביום האירוע היא הייתה בדרך אליי להביא לי את התינוק, היא לא ראתה כלום ולא קשורה לזה"** (עמ' 14 ש' 20-23).

לשאלה היכן הייתה ס' בעת המפגש שלו עם הנאשם השיב **"היא נמצאת עם הילד במדרגות יורדת מהבית, אבל נגמר הכל"** (עמ' 14 ש' 25).

מעדות המתלונן לפניי עלה באופן חד משמעי וברור כי ס' והילד היו בדירה בעת שהחל האירוע כשבשלב מסוים היא ירדה מהדירה למטה.

לעומת זאת, וחרף דבריו האמורים לעיל, בחקירתו הנגדית שינה גרסתו בעניין זה - הכחיש וחזר והכחיש כי ס' נכחה בדירה ובכלל בעת התרחשות האירוע **"לא. היא הייתה בדרך להביא את הילד"** (עמ' 15 ש' 32-33).

יוצא אפוא, כי במהלך העימות מול הנאשם מסר המתלונן כי י' ואשתו ראו את האירוע, אולם בחקירתו הנגדית הכחיש וטען כי לא הזכיר את אשתו. בחקירתו הנגדית מסר כי שניים מחבריו, אשתו ובנותיו נכחו בדירה בעת האירוע ואילו ס' לא נכחה בדירה, וזאת בניגוד לדבריו הברורים בחקירתו הראשית לפיה ס' **"ירדה לראות מה קורה... היא נמצאת עם הילד במדרגות יורדת מהבית..."** המתלונן נמצא סותר את דבריו שלו.

7. עד התביעה, י' ט', חבר של המתלונן (להלן: י') סיפר בחקירתו ראשית: **"הגעתי לבית של פ' מהמשמרת שלי, הוא הזמין אותי לאוכל מוקפץ שהוא יודע לעשות. כשהגעתי לבית שלו ראיתי שהיה לו פה שתי שריטות ביד (מצביע על זרוע שמאל מעל המרפק). לפי מה שהוא אמר לי, את הבחור (מצביע על הנאשם) אני לא מכיר, ראיתי אותו ולפני זה לא ראיתי אותו, ואז הוא אמר לי שהוא (מצביע על הנאשם) שרט אותו ביד"** (פרו' עמ' 25 ש' 24-28).

בהמשך מסר **"אני... סיימתי את העבודה והלכתי לבית שלו, הגעתי למעלה, הוא התחיל עם טלפונים טלפונים ואז הוא החליט שהוא יורד ואז הוא הולך, אני נשארת למעלה, היה איזה ילד והייתה אשתו, אשתו דווקא הגיעה ובגלל זה לא ירדתי כי הייתי עם הילד. השארתי את הילד עם האישה וירדתי, ושכבר הגעתי הוא היה שתי חתיכות שרוט (מסמן בידו פעמיים על הזרוע), ואמרתי לו 'תעלה לאוטו שלי ונלך לחפש אותו'. ואז ראינו אותו כשהוא הולך עם סכין, היה לו סכין חום - אני עוד זוכר, והוא עמד בטלפון ציבורי... ירדתי מהאוטו ואמרתי לפ' 'תישאר פה, אני הולך לראות מי זה'. הוא דיבר בטלפון, לא זוכר מה הוא אמר והסתכלתי עליו וראיתי שאני לא מכיר אותו בכלל ואין מה לדבר, ואז אמרתי לפ' 'בוא נלך למשטרה להגיש תלונה' וזה מה שעשינו"** (פרו' עמ' 26 ש' 1-11).

בחקירתו הנגדית, נשאל י' ממושכות בנוגע לנוכחים בדירה ולשאלות הסנגור חזר והשיב כי בדירה נכחו הוא המתלונן והילד

בלבד (עמ' 27 ש' 27-30), וחזר וטען כי כשהגיע לדירה נכחו רק המתלון והילד, ולפני שהמתלון ירד מהדירה לא נכחו אנשים נוספים מלבד הילד והוא (עמ' 28 ש' 1-4).

בהמשך חקירתו הנגדית מסר כי בזמן שהמתלון ירד מהדירה, נשאר בדירה הוא הילד ואשתו של המתלון "**אני הילד ואשתו**" (עמ' 28 ש' 25), והוסיף בהמשך לשאלות הסנגור כי בעוד שהמתלון ירד מהדירה, אשתו של המתלון עלתה לדירה וברגע שהגיעה לדירה הוא מסר לה את הילד וירד מהדירה למטה.

הסתירות בין עדות המתלון לזו של י' בנוגע לנוכחים בדירה, לרבות ובעיקר לנוכחותה של ס' בדירה לפני ובמהלך האירוע, ברורות. בעוד שהמתלון שינה מעדותו והכחיש בתוקף בחקירתו הנגדית כי ס' הייתה בדירה בעת התרחשות האירוע, ורק הייתה בדרכה לדירה להביא אליו את הילד - י' העיד בחקירתו הנגדית כי עם הגיעו לדירה, המתלון והילד היו שם לבד ורק מאוחר יותר הגיעה אשתו של המתלון, לה מסר את הילד.

יוצא אפוא, כי על פי עדותו של המתלון נכחו בדירה א', אשתו ס', בנותיו וי' (פרו' עמ' 15 ש' 19 ועמ' 16 ש' 13). על פי עדותו של י' נכחו בדירה המתלון והילד, ובהמשך הגיעה אישה (פרו' עמ' 28 ש' 24), ועל פי עדותה של ס' נכחו בדירה המתלון, ס' ובנותיהם המשותפות, היא ושני ילדיה (פרו' עמ' 44 ש' 9).

מעדותו של י', שהייתה מבולבלת, לא סדורה ולא בהירה, ניתן לחלץ ולהבין כי מדובר בילד "המריבה", אותו זיהה מביקוריו הקודמים אצל המתלון בדירה כשהוזמן לארוחות (כך לדבריו) ושאותו מסר לאישה אתה גר המתלון יחד עם ילד זה ועוד ילדה (ס' והילדה המשותפת לה ולנאשם - ש.ש.).

8. עדת ההגנה, ס' מ'בחירתה הראשית העידה בין היתר גם לעניין זה "**ביום הזה אני חזרתי מהעבודה, הלכתי לבית של פ' (המתלון ש.ש.) כי הוא שמר על הילדה שלי ושל ל', ול' התקשר אליי ושאל אותי איפה אני כי הוא רוצה לראות את הילדה ואמרתי לו שאני בבית של פ' ושיחכה לי בגינה ואני אביא לו את הילדה. אז הבנתי שפ' שמע אותי ובזמן שהייתי מטפלת בילדה אז הוא ירד, לא הבנתי מאיפה, הוא לא אמר לי שום דבר, ופתאום אשתו של פ' הסתכלה מהחלון "** (פרו' עמ' 44 ש' 3-7). לשאלה מי היה בבית, השיבה "**בבית של פ' באותו זמן היינו פ', אשתו, הבנות שלו, אני ושני הילדים שלי** (שם, ש' 8-9).

במהלך חקירתה הנגדית הלכה והתבהרה התמונה, ס' חזרה על האמור, והבהירה כי לא הגיעה לדירה במטרה להביא את הילד למתלון, אלא, שהמתלון למעשה השגיח על ילדיה, הבת הגדולה המשותפת לה ולנאשם ועל הילד ששמו נ', הוא הבן שחשבו תחילה כבנו של המתלון והיה רשום על שמו "**אני הלכתי לקחת את הילד מבית שלו**" (עמ' 45 ש' 1-18).

תימוכין לחלקים מעדותה בנוגע לנוכחים בדירה ניתן למצוא בעדות המתלון עצמו, אשר עוד בעימות מסר כי אשתו הייתה נוכחת ועדה לאירוע ובהמשך, בחקירתו הנגדית הוסיף כי "**א' מהאבטחה, אשתי, הבנות שלי, י' ואני**" (עמ' 15 ש' 19).

כן נמצא תימוכין לעדותה בעניין זה בדברי י' אשר מסר כי כשהגיע לדירה היו הנאשם והילד אותו זיהה כילד המריבה "**פ' והילד**" (עמ' 27 ש' 27-32 ועמ' 28 ש' 1-5) כשמאוחר יותר מגיעה האישה לה מסר את הילד ובהמשך ניתן להבין כי מדובר

בס'.

עדות של ס' הנתמכת בבסיסה בעדותו של י' בכל הקשור לנוכחות הילד וס' בדירה בעת האירוע, מקעקעים עדותו הסותרת ממילא של המתלונן, לפיה ס' והילד לא נכחו בדירה, וכי ס' הייתה בדרכה להביא את הילד אליו. גרסת ס' כי הוא השגיח על הילד באותה עת ובזמן שהייתה בעבודתה מתיישבים גם עם העובדה שהתבררה בהמשך ולפיה המתלונן לא עבד ביום האירוע ואשתו ס' באה לבקר אותו יחד עם שתי בנותיהם (עמ' 23 ש' 19-20).

עדות של ס', הייתה העדות היותר סדורה מזו של המתלונן וי'. התרשמתי מעדותה כמהימנה, ולחלקים ממנה נמצא תימוכין בעדות י' והמתלונן. עדותה של ס' גם שפכה אור על חלקה המשמעותי של אשתו של המתלונן במהלך האירוע והמחדל שבא גביית הודעתן במשטרה.

9. אשר לעדותו של י' בנוגע לנוכחים בדירה סמוך לפני האירוע ובמהלכו, מעבר לסתירות החיצוניות שהתגלו בין עדות לעדות המתלונן, עלו בחקירתו הנגדית סתירות פנימיות מהותיות לא מעט. כך, לשאלה האם יחד עם המתלונן יצאו ממסעדת שאטו והגיעו יחד לדירת המתלונן, השיב **"לא הוא לא עבד, לא שאני יודע, אני באותו רגע יצאתי אליו הביתה"**.

לעומת זאת, בהודעתו במשטרה מסר **"אני חבר של פ', לפני שבוע או פחות או יותר היינו בשאטו (המסעדה ש.ש) וחזרנו הביתה לפ' בשעה 16:30 בצהריים... היינו שנינו בבית... ישבנו בסביבות 17:00 הוא קיבל שיחת טלפון ממישהי שמביאה לו את הילד שלו לבית"** (עמ' 29 ש' 30, עמ' 31 ש' 6).

בנוסף, בהודעתו במשטרה מסר י' **"היינו שנינו בבית"**, (אין רמז לנוכחות של הילד) ומוסיף **"... בסביבות 17:00 הוא קיבל שיחת טלפון ממישהי שמביאה לו את הילד שלו לבית"** - בעוד שבעדותו בבית המשפט מסר בחקירתו הנגדית כי כשהגיע לדירת המתלונן נכחו בה המתלונן והילד, וזמן שירד המתלונן מהדירה למטה, הוא נשאר לבד עם הילד ורק כשהגיעה אשתו של המתלונן והוא מסר לה את הילד, ירד מהדירה למטה.

10. התרשמתי, כי במהלך עדותו עשה המתלונן ככל שניתן, ועד כדי שסתר את גרסתו שלו, על מנת ל"הרחיק" את ס' מכל האירוע **"היא ירדה לראות מה קורה, אבל בסופו של דבר היא יצאה עם העגלה וברחה, היא לא ראתה כלום. ביום האירוע היא הייתה בדרך אליי להביא לי את התינוק... היא לא ראתה כלום ולא קשורה לזה"** (עמ' 14 ש' 20-23) ובהמשך מכחיש כי ס' נכחה בדירה ובכלל בעת התרחשות האירוע **"לא. היא הייתה בדרך להביא את הילד"** (עמ' 15 ש' 32-33).

לצד ניסיונו של המתלונן להרחיק את ס' מאירוע, יש להוסיף ולהביא בחשבון את העובדה כי ס' לא נכללה ברשימת עדי התביעה, למעשה כלל לא הוזמנה למשטרה לתת עדות ובכל מקרה לא נגבתה ממנה כל הודעה ביחס לאירוע.

האיומים, החזקת הסכין ופציעת המתלונן

11.

לגרסת המתלונן, בעת שהיה בדירתו עם חבריו והכין פסטה, התקשר אליו הנאשם מטלפון חסוי ותוך שאיים עליו ביקש ממנו שירד למטה והוא עשה כן. "... אני ירדתי בלי חולצה, מגיע אליו, עומד מולו ואומר לו "למי קראת זונה? הנה אני פה, תהרוג אותי".

מתיאורו של המתלונן עולה כי התקיימה שיחה אחת ולכל היותר שתי שיחות, ונטען כי הנאשם הוא זה שיצר קשר, עם זאת, י' בעדותו מסרכי כשהגיע לביתו של "הגנתי למעלה, הוא התחיל עם טלפונים טלפונים ואז החליט שהוא יורד ואז הוא הולך, אני נשארתי למעלה" (פרו' עמ' 26 ש' 1-2). י' אין חולק לא שמע את תוכן השיחות הנטענות ולא שמע את הנאשם מאיים על המתלונן, לא בעת שיחת הטלפון הנטענת, ולא בזמן אחר. בנוסף מתיאורו של י' את הלך הרוח בדירה בזמן שיחות הטלפון, לא ניתן להתרשם כי הנאשם היה מאוים או חש מאוים.

בהקשר זה אוסיף, כי תיאורו של המתלונן את דברי הנאשם בטלפון לא הניח דעתי. פעם אחת מסר כי הנאשם אמר "בוא, איפה אתה? אני פה למטה. יש לי פה משהו שאני רוצה להראות לך" וזאת לא פעם ראשונה שהוא אמר לי שהוא יהרוג אותי... " ומיד לאחר מכן מסר כי הנאשם אמר לו "תבוא, תרד למטה, אני פה למטה, בוא אם אתה גיבור, אני אהרוג אותך...".

לעומת המתלונן, הנאשם עוד בחקירתו במשטרה טען כי לא התקשר למתלונן ואין לו את מספר הטלפון שלו אלא רק את מספר הטלפון של ס' (ת/1 עמ' 2 ש' 7). בעדותו בבית המשפט מסר "התקשרתי לס', דיברתי איתה ואמרתי שאני רוצה לראות את הילדה. היא אמרה לי שבסדר שאני אראה את הילדה, שאחכה לה בגינה ליד "מתוק מתוק" (פרו' עמ' 37 ש' 3-5). אלה הדברים משתלבים עם שטען בהמשך כי הוא כלל לא ידע היכן מתגורר המתלונן ולפיכך לא יכול היה להגיע אף אם רצה, "לא ידעתי איפה הם גרים. ס' אמרה לי לחכות... ישבתי שם ולא ידעתי מאיפה פ' יצא, מאיזה בית, מאיזה בניין, לא כלום" (פרו' עמ' 39 ש' 15-17).

דברי הנאשם לא נסתרו, וכאן המקום לציין ולהדגיש כי המאשימה לא מצאה לנכון, להביא כראיה את פלטי שיחות הטלפון הנכנסות והיוצאות שנערכו במכשיר הטלפון של המתלונן ביום האירוע, ו/או את אלה של הנאשם. המדובר בפעולה טכנית יחסית פשוטה ממש לגרסאות הנאשם והמתלונן ושיכולה הייתה לשפוך אור נוסף על האירוע.

לשאלה האם ס' אמרה לו איפה היא נמצאת השיב הנאשם "היא אמרה לי שהיא נמצאת בבית של פ', היא אמרה לי לא להתקרב לבית 'חכה לי שם ואני אביא לך את הילדה', חיכיתי ושיחקתי בטלפון שלי, פתאום אני מקבל מכה מכה מפ', בא חבר שלו י'" (עמ' 37 ש' 7-9). משהתבקש לתאר כיצד הכה בו פ' סיפר "הוא נתן לי מכות על הפנים עם הידיים שלו, אחרי זה בא חבר שלו בשם י' והוא נתן למי מכה עם הרגל שלו ואמר לפ' 'עזוב אותו'. פ' רצה להמשיך להרביץ לי, הוא תפס את התיק שלי, אני עשיתי כוח וברחתי. הלכתי לטלפון ציבורי והתקשרתי לס' וסיפרתי לה מה קרה לי, אמרתי לה שאני לא רוצה להתקרב יותר. הלכתי למגורים שלי, ס' מתקשרת אליי ומתקרבת לבית שלי ואמרתי לה שאני לא רוצה לדבר אתה יותר. היא נכנסה לראות אותי לראות מה קרה לי" (פרו' עמ' 37 ש' 12-16).

גרסת הנאשם מוצאת תימוכין בעדותה של ס' אשר מסרה באופן שוטף וקולח גרסה שהשתלבה יפה עם גרסתו של

הנאשם "... ל' התקשר אליי ושאל אותי איפה אני כי הוא רוצה לראות את הילדה ואמרתי לו שאני בבית של פ' ושיחכה לי בגינה ואני אביא לו את הילדה. אז הבנתי שפ' שמע אותי ובזמן שהייתי מטפלת בילדה אז הוא ירד, לא הבנתי מאיפה, הוא לא אמר לי שום דבר, ופתאום אשתו של פ' הסתכלה מהחלון.....הסתכלה מהחלון, ואמרה לי אל תרדי, תשמרי על הילדים שלך ושלי, לא הבנתי את הקטע, הסתכלתי מהחלון וראיתי של' היה על הרצפה ופ' נותן לו מכות, וראיתי שהיה שם החבר של פ' ואשתו של פ' כאילו מפרידה.. " (פרו' עמ' 44 ש' 3-7).

מעדותה של ס' כפי שהובאה לעיל עלה, כי לאחר שסיימה עבודתה פנתה לדירתו של המתלון לקחת את ילדיה, ובעת שהייתה בדירה של המתלון התקשר אליה הנאשם ביקש לראות את בתו "... ל' התקשר אליי ושאל אותי איפה אני כי הוא רוצה לראות את הילדה ואמרתי לו שאני בבית של פ' ושיחכה לי בגינה ואני אביא לו את הילדה...". המדובר בגינה הסמוכה לבניין בו מתגורר המתלון, בעוד היא מכינה את הילדה לפגישה עם הנאשם, ראתה את אשתו של המתלון מביטה מהחלון, "... אז הבנתי שפ' שמע אותי ובזמן שהייתי מטפלת בילדה אז הוא ירד, לא הבנתי מאיפה, הוא לא אמר לי שום דבר, ופתאום אשתו של פ' הסתכלה מהחלון... ואמרה לי אל תרדי, תשמרי על הילדים שלך ושלי, לא הבנתי את הקטע...", אז הסתכלה גם היא מהחלון וראתה כי ל' מוטל על הרצפה והמתלון מכה בו כשסבבו אשתו של המתלון (שכנראה הספיקה לרדת מהדירה) מפרידה בניהם וגם ראתה את חברו. היא השאירה את הילדים בהשגחתה של הילדה הגדולה של המתלון והחלה לרדת במדרגות, אז פגשה במתלון ששאל לאן היא הולכת והורה לה לחזור לדירה. המתלון עלה אחרי כמה דקות עלתה אשתו ואילו י' לא עלה, המתלון התקשר אליו על מנת שזה יסיע אותו ברכבו למשטרה להגיש תלונה.

ס' העידה כי שוחחה עם הנאשם עת הייתה בדירה של המתלון, הופתעה לגלות כי המתלון ירד מהדירה למטה ומכאן הבינה כי המתלון שמע את השיחה בינה לבין הנאשם ומיהר לרדת מבלי שהבחינה וידעה על כך, היא מגלה זאת רק כשאשתו של המתלון הביטה מהחלון ואמרה לה את שאמרה. טענתה כי הופתעה ממעשי המתלון, מתיישבת עם דברי הנאשם אשר העיד כי כשס' בקשה לבדוק מה שלומו "... ס' מתקשרת אליי ומתקרבת לבית שלי ואמרתי לה שאני לא רוצה לדבר אתה יותר. היא נכנסה לראות אותי לראות מה קרה לי" (פרו' עמ' 37 ש' 12-16) ועם עדותה כי בשיחה הטלפונית עם המתלון היא הבינה שהוא למעשה מאשים אותה בתקיפתו כי סבר כי היא זו שבקשה מהמתלון להכותו.

בחקירתה הנגדית, אישרה ס' כי הנאשם התקשר אליה מיד לאחר שעזב את המקום, וכי התקשר מטלפון ציבורי כשהוא בטוח כי היא זו שהניעה את המתלון להכותו "הוא שאל אותי אם עשיתי את זה או שאמרתי לפ' לעשות, אמרתי שאני לא יודעת והשהייתי בשוק, הוא חשב שאני אמרתי לפ' שילך להרביץ לל'" (עמ' 46 ש' 8-9).

כאמור, ועל רקע הסכסוך בין המתלון לנאשם, בשים לב לטענות הנאשם כי המתלון מנע ממנו להיפגש עם בתו נוכח קנאות במפגש שלו עם ס', גרסתו של הנאשם משתלבת עם גרסת ס' אותה מצאתי הגיונית, סבירה ועדיפה בעיני על פני גרסת המתלון ולפיה התקשר אליו, איים עליו והזמינו לרדת מהדירה למטה על מנת להרוג אותו.

כאן המקום לציין כי הגם שהמתלון ניסה למזער את מערכת יחסיו עם י' "י' הוא לא חבר שלי, הכרתי אותו אז..." (עמ' 16 ש' 3-4) הרי שמעדותו של י' עלה כי יחסיו עם המתלון קרובים, הוא עובד עמו באותה מסעדה, ביקר בדירה לדבריו פעמים רבות עת הוזמן לארוחות. י' הוא בעל עניין וסתירות פנימיות וחיצוניות נמצאו בעדותו.

אשר לס', לא נעלם מעיני כי במועד עדותה חזרה ס' להיות בת הזוג של הנאשם ונולדו להם שני ילדים נוספים, לא נעלם מעיני כי הוגשו תלונות הדדיות וגם זו של ס' נגד המתלונן כי תקף אותה, ואף על פי כן, עדותה היא העדות העדיפה עליי. עדותה מצאתי הגיונית, מתיישבת עם חלקים מהותיים בעדותם של המתלונן וי', השתלבה עם גרסת הנאשם, ולמעשה מציגה תמונה בהירה הגיונית וסבירה להשתלשלות העניינים.

12. פציעתו של המתלונן באמצעות סכין - על פי כתב האישום, הנאשם חתך באמצעות סכין את המתלונן 3 חתכים ביד שמאל. בחקירתו הראשית טען המתלונן כי הנאשם חתך אותו ביד שמאל (הראה צלקת ביד שמאל) ומיד לאחר מכן הוא השתלט עליו והכה בו באגרופ **"... זה מה שכל היה (מדגים) הוא ישב, קם עם הסכין וחתך אותי ביד, אני מראה לבית המשפט את הצלקת בזרוע יד שמאל למעלה. אני הבאתי לו אגרופ, זה היה הגנה עצמית"**.

לשאלת ב"כ התביעה, באיזה שלב ראה את הסכין, השיב **"היה לו בתוך היד, הוא מחזיק אותו ככה (מדגים) סכין עם ידי חום, לא יודע כמה סנטימטר אבל כולה זה ככה (מדגים עם אצבעותיו את גודל הסכין)"**. נראה כי למתלונן היה די זמן לבחון את הסכין שהחזיק בידו הנאשם, הוא ידע לזהות את צבע הידית, את גודלה ואפילו ראה אותה בתוך ידו של הנאשם. המתלונן למעשה לא השיב לשאלת ב"כ המאשימה באיזה שלב ראה את הסכין אלא התמקד בתיאור הסכין.

לעומת האמור, מחקירתו הנגדית בעניין זה חזר על המפורט בכתב האישום ולפיו נגרמו לו שלוש שריטות מהסכין, אולם לשאלה כמה פעמים הניף הנאשם מולו את הסכין השיב **"לא יכול להגיד, עבר הרבה זמן אני פחות או יותר את מה שהוא שרף לי ואז ראיתי אותו עם הסכין ביד"**. המשפט יש לומר לא ממש ברור, אם כי ניתן להבין כי נוכח השריטה מהסכין **"שרף"** למתלונן, אז הוא ראה את הסכין אצל הנאשם.

עוד טען המתלונן כי הנאשם הניף את הסכין ביד ימין (עמ' 18 ש' 16-17) אולם משנשאל שוב בעניין אמר כי אינו זוכר באיזה יד החזיק הנאשם את הסכין. עוד עלה בחקירתו הראשית כי הסימנים שחשף בזרועו בפני בית המשפט, בכלל נגרמו לו עוד בדרום אמריקה (שם, ש' 2-3).

בהמשך, ולשאלה הכיצד ולמרות שהצליח להשתלט על הנאשם לא לקח ממנו את הסכין השיב כי רצה להימנע ממצב **"שיגידו שאני עשיתי את הזריקה"** (שם, ש' 26-31).

הנה כי כן, המתלונן מעיד כי הנאשם הניף פעם אחת את הסכין ואולם נטען ל- 3 שריטות בזרועו באמצעות הסכין, התבלבל בנוגע ליד בה אחז הנאשם את הסכין, ויותר מאלה, נותן הסבר תמוה להימנעותו מלהוציא את הסכין מידי של המתלונן. שהרי ממי שמצוי תחת סיכון מידי להיפצע מסכין, ויש ביכולתו להוציא את הסכין מהגורם המסכן אותו, טבעי וסביר כי יעשה כן, אולם מדברי המתלונן נלמד כי כל מחשבתו נתונה הייתה בזמן מסוכן זה למניעת טביעות אצבע שלו על גבי הסכין - לא יכול להיות חולק כי לא מדובר בהלך רוח של אדם שהותקף על ידי סכין וממשיך להיות בסכנת תקיפה באמצעות סכין.

מעניינת עוד יותר טענת המתלונן בחקירתו הנגדית ולפיה רצה להימנע ממצב **"שיגידו שאני עשיתי את הזריקה"** בשילוב העובדה, שעלתה במהלך חקירתו הראשית ולפיה הוא נמנע מלהגיע לעימות עם הנאשם, והגדיל לעשות עת ניתק לחוקר את הטלפון, כשלצד הסברו להתנהגות זו, טען **"כשהגעתי לתחנה בפעם אחרת אמרתי לנאשם 'אנחנו פה בגללך' והוא**

אמר לחוקר "הוא משקר" הוא משקר", כאילו אני חתכתי את עצמי ..." (עמ' 15 ש' 1-3).

התנהגותו התמוהה של המתלונן אשר נמנע מלהוציא את הסכין מידי הנאשם הגם שיכול היה לעשות כן, לצד הימנעותו להגיע לעימות והחשש בליבו כי יעלה נגדו החשד כי הוא זה שחתך את עצמו ועשה כן כדי לסבך את הנאשם - מעלה תהיות בנוגע לגרסתו כי החתכים אותם כינו הוא עצמו ויתר העדים - שריטות - נגרמו באמצעות סכין ועל ידי הנאשם.

13. במהלך העימות מסר המתלונן כי חברו י' ראה את האירוע ובעדותו בבית המשפט מסר "י' שהיה במקרה בבית שלי, הראיתי לו איך עושים פסטה, ירד למטה ואז הוא תפס אותי ואמר לי "יאללה שחרר" והנאשם ברח וי' לי אמר לי 'בוא תעלה הביתה, הנה דם מדמם'. שמתי חולצה לבנה, י' ירד איתי, מניע את האוטו, עושים פרסה ללכת למשטרה והוא (הנאשם ש.ש) עדין מתקשר מהטלפון של "מתוך מתוך", עדין מאיים, י' יורד מהאוטו והוא עומד עם הטלפון ומאיים, י' עומד לידו ומדליק סיגריה ושואל אותו "מה אתה עושה". י' חזר לאוטו ואז המשכנו למשטרה" (פרו' עמ' 13 ש' 4-14).

בעדותו של י' אין כדי לסייע ולתמוך בעדות המתלונן, אלא להיפך, היא מחדדת את הסתירות שבגרסת המתלונן וי' עצמו. בפתח חקירתו הראשית העיד י' כי "אני ... סיימתי את העבודה והלכתי לבית שלו, הגעתי למעלה, הוא התחיל עם טלפונים ... השארתי את הילד וירדתי, ושכבר הגעתי הוא היה שתי חתיכות שרוט (מסמן בידו פעמיים על הזרוע), ואמרתי לו 'תעלה לאוטו שלי ונלך לחפש אותו'. ואז ראינו אותו כשהוא הולך עם סכין, היה לו סכין חום אני עוד זוכר, והוא עמד בטלפון ציבורי... ירדתי מהאוטו ואמרתי לפ' 'תישאר פה, אני הולך לראות מי זה'. הוא דיבר בטלפון, לא זוכר מה הוא אמר והסתכלתי עליו וראיתי שאני לא מכיר אותו בכלל ואין מה לדבר, ואז אמרתי לפ' 'בוא נלך למשטרה להגיש תלונה' וזה מה שעשינו" (עמ' 26 ש' 1-11).

לשאלה מתי י' הגיע למקום האירוע השיב המתלונן "י' מגיע למקרה הזאת שאני דחפתי אותו. כשהבאתי לו את האגרוף, דחפתי אותו מהתיק גב שהיה לו... ואז י' הגיע וראה שהוא ברח, אמר לי "יאללה שחרר אותו" ואז עלינו הביתה" (עמ' 14 ש' 9-13). בשונה מגרסת הנאשם, י' בחקירתו הנגדית מסר כי כשירד מהדירה, פתח את הרכב שלו הניע אותו ואז הגיע לכיוון הנאשם והמתלונן (עמ' 32 ש' 10-11) ועוד אישר לב"כ הנאשם כי בשום שלב של מגע בין הנאשם למתלונן הוא לא יצא מהרכב (שם, ש' 18-21).

אין חולק כי י' לא ראה את הנאשם תוקף את המתלונן, ועדותו התמקדה ברגעים שלאחר מעשה התקיפה הנטען. בניגוד לדברי המתלונן, מעדותו של י' עולה כי י' דווקא "חיפש" את הנאשם "..." ואמרתי לו "תעלה לאוטו שלי ונלך לחפש אותו".

זאת ועוד, לעומת עדות המתלונן לפיה י' יצא מהרכב, עמד ליד הנאשם הדליק סיגריה ושאל אותו "מה אתה עושה" חזר לרכב ומשם הם המשיכו למשטרה - העיד י' כי הוא ירד מהרכב, הסתכל על הנאשם "ראיתי שאני לא מכיר אותו בכלל ואין מה לדבר...".

בנוסף, מעדותו של י' עלה כי ראה שתי שריטות ולא שלוש כעולה מכתב האישום וטענת המתלונן.

14. ס' בחקירתה הראשית ומבלי שנשאלה בעניין העידה "לפ' היו סימנים פה, שני סימנים (מסמנת בזרוע שמאלית), שני סימנים אדומים אבל לא יצא מהם דם, כמו שעושים ציפורניים" (עמ' 44 שו' 21).

בהמשך עדותה מתבהרת התמונה, ובין היתר הסיבה לניסיונו של המתלונן בעדותו "להרחיקה" מהשתלשלות האירוע. כך, לאחר שתיארה מה ראתה כשפגשה את המתלונן "לפ' היו סימנים פה, שני סימנים (מסמנת בזרוע שמאלית), שני סימנים אדומים אבל לא יצא מהם דם, כמו שעושים ציפורניים" (עמ' 44 ש' 21). והוסיפה "... אחר כך הוא אמר לי שהוא עשה את זה עם ענף של העץ אני ראיתי בעיניים שלי שהוא עשה את זה, אבל אחר כך הוא אמר ל שאני לא ראיתי טוב ושל' עשה את זה עם הסכין" (פרו' עמ' 44 שו' 21-24).

לשאלת הסנגור, "את ראית את פ' שורט את עצמו עם העץ?" השיבה "כן. מתי שירדתי במדרגות. מתי שפ' הלך עם חבר שלו למשטרה, לקחתי את הבת שלי והלכתי לאמא שלי...". (עמ' 44 ש' 26-27). עדותה של ס' בעניין זה לא נסתרה, כאן המקום לציין כי לא הוגשה תעודה רפואית, והמתלונן טען לא אחת, ביחס לחתכים אותם כינו כל העדים "שריטות" לרבות המתלונן, כי מדובר בשטויות והוא לא נזקק לטיפול רפואי. הסכין לא הוגשה כראיה, וגרסת המתלונן בעניין זה נתמכה בעדותו של י' אשר מסר בחקירתו הראשית "ואז ראינו אותו כשהוא הלך עם סכין, היה לו סכין חום" (פרו' עמ' 26 ש' 5-6). עדותו של י' מצאתי כאמור, מגמתית, ובשים לב לכך כי מרבית עדותו נמצאה סותרת ולא תואמת את גרסת המתלונן, לא מצאתי להעדיף גרסת המתלונן על פני גרסת הנאשם, כשברקע הדברים, עדותה של ס' לפיה המתלונן חתך את עצמו באמצעות ענף של עץ, וחששו של המתלונן כפי שתואר לעיל מפני החשד שיעלה כלפיו כאילו הוא שרט את עצמו במטרה להפליל את הנאשם, חשש שסופו של יום אכן קם ועלה.

שקרים של הנאשם

15. במועד גביית הודעתו וחקירתו במשטרה ובמהלך העימות מול הנאשם, הכחיש הנאשם כי במועד הרלוונטי פגש במתלונן, הכחיש כי הגיע בכלל סמוך לדירת המתלונן וחזר וטען כי באותה עת הוא היה בעבודתו.

אין חולק כי הנאשם לא אמר אמת במשטרה, שיקר ולמעשה ביקש "להעלים" את התרחשות האירוע לרבות תוצאות הכאתו על ידי המתלונן, כמתואר על ידי ס', אשר כזכור העידה כי ראתה דרך החלון את המתלונן מכה את הנאשם, גם אין חולק כי גם במהלך עדותו עלתה התגלתה סתירה בנוגע לשעת יציאתו ממקום העבודה.

בתפ"ח (חי') 20190-02-10 מדינת ישראל נ' פלוני, חזר וקבע בית המשפט:

"הכלל הוא כי שקרי של הנאשם עלולים להצביע על " תחושת אשם" שכן, מי שחף מפשע אין לו סיבה להסתיר את האמת. לפיכך נקבע כי שקרי נאשם, בהצטרפם לראיות האחרות, יכולים להוות " חיזוק " לראיות התביעה. שקרי נאשם יכולים גם לשמש " סיוע" במקום שזה דרוש ..."

בהמשך:

"שקרים אלה יש לבדקם בזהירות מיוחדת כיוון שנאשם עלול לשקר, לאו דווקא כי ביצע את העבירה או בשל תחושות אשם" אלא בשל טעמים אחרים כגון ביצועה של עבירה אחרת או טעמים אישיים" (ע"פ 543/79 אבישי נ' מדינת ישראל פ"ד לה(1)113). על כן אין להפריז במשקל שקרי הנאשם ויש תמיד לבדוק שמא נובעים הם מסיבה אחרת... " לעולם יש לזכור כי שקריו של הנאשם אינם יכולים להפוך את ה"אין ליש" (י. קדמי על הראיות, (חלק ראשון) מהדורת 2003 עמ' 259-266), והם אינם יכולים להביא להרשעת נאשם בעירה, כאשר המאשימה לא עמדה בנטל המוטל עליה לשכנע את בית המשפט, מעבר לכל ספק סביר, באשמתו. דהיינו, " שקרים של נאשם הם בלבד, אינם יכולים לשמש בסיס עצמאי להרשעה, שקריו של נאשם יכולים לשמש לערעור מהימנותו או כראיה מחזקת המצטרפת לשאר ראיות התביעה.."

בחקירתו הנגדית, נחקר הנאשם ממושכות בנוגע לשקרו בעת גביית הודעתו במשטרה ובמהלך העימות ולעובדה כי למעשה כבש עדותו עד לאחר שהוגש כתב האישום נגדו, ורק במענה לכתב האישום אישר שלמעשה לא מסר עדות אמת בהודעתו במשטרה, ולראשונה בעדותו בבית המשפט טען כי הוכה על ידי המתלונן - הסברו לאמור נעץ כי בעיקר בטענה לא רצה להגיע כלל למשטרה משום חששו שיורחק מהעיר ***** או יאסר, לטענתו לא אחת כשהגיע להגיש תלונה נגד המתלונן, החוקר טל שמחי אמר לו שלא יתקרב יותר לתחנה אחרת יאסר או יורחק מהעיר ***** ובאחת הפעמים אף סטר לו.

עדוטה של ס' שפכה אור גם על התנהלות הנאשם במועד חקירתו במשטרה ובמהלך העימות מול הנאשם. על פי שעלה מעדותה, לאחר שהמתלונן נסע עם י' לתחנת המשטרה, היא לקחה את הילדה לאמא שלה, ומאוחר יותר ביקשה לבדוק מה מצבו של הנאשם **"הוא גר בששת הימים ותפס את הדלת ופתח אותה וראיתי שהיו לו סימנים בפרצוף... שאלתי אותו למה הוא לא הלך לעשות תלונה והוא אמר שטל (החוקר בתיק, טל שמחי ש.ש.) אמר לו שאם הוא ממשיך לעשות את השטויות האלה הוא ילך לבית סוהר או שיעזוב את *****, ול' אמר שהוא לא רוצה לעזוב את ***** כי הוא רוצה לראות את הילדה שלו"** (עמ' 44 ש' 26-31).

ס' למעשה חוזרת על שסיפר לה הנאשם וסיפר בעדותו בבית המשפט, ספרה כיצד ובאילו נסיבות תיאר בפניה הנאשם את חששו מהחוקר טל שמחי, אשר בעקבות תלונות הדדיות בין המתלונן ובינו, ועל הסכסוך המתמשך בניהם, אמר לו, לנאשם, כי הוא עלול להיאסר או שיורחק מהעיר *****.

כאן המקום לחזור ולציין כי ממכלול העדויות לפניי עלה, כי הסכסוך בין המתלונן והנאשם על הילד ועל ליבה של ס' הביא להאשמות ותלונות הדדיות במשטרה קודם לאירוע ואף לאחריו. מכאן שהסבר הנאשם לשקרים במשטרה, ולעדוטה הכבושה, אינם בלתי סבירים ויכול שאכן חשש הנאשם כי סכסוך נוסף עם המתלונן יביא בסופו של דבר להרחקתו מהעיר **** או אפילו למאסרו ובשל כך שיקר לטל שמחי הוא החוקר שגם גבה את הודעתו במקרה נשוא כתב אישום זה.

האמור מקבל משנה תוקף עת אין חולק כי הנאשם הוכה נמרצות על ידי המתלונן ובחר להסתיר גם זאת מהחוקר טל שמחי. על הכאתו על ידי המתלונן נלמד בברור מעדותו של המתלונן עצמו אשר טען כי הכה את נאשם באגרוף כהגנה עצמית,

ובעימות מסר לחוקר כי נתן לנאשם כמה אגרופים, אחז בתיק שנשא הנאשם על גבו, הדף ודחף אותו (כך העיד גם הנאשם) ועל פי עדותה של ס', עת הציצה מהחלון, ואשר לחומרת החבלות בפניו של הנאשם תיארה בעדותה "יצא לו דם מהאף, היה לו אדום פה (מצביעה על הפה) וסגול מתחת לעין" (שם, ש' 11-12).

עולה אם כן, כי מעבר לעובדה כי הסברו של הנאשם לשקרים וכבישת עדותו, אינו תלוש מהמציאות והוא אף נקשר באופן הגיוני לנסיבותיו החריגות של הסכסוך בין המתלון, ס', והנאשם עצמו כשברקע תלונות הדדיות במשטרת *****. בנוסף, ובהינתן הקביעות בדבר התרשמותי מעדותם של המתלון ו' בהן מצאתי סתירות פנימיות וחיצוניות, איני מוצאת כי בשקרו של הנאשם לבד, יש כדי להביא להרשעתו.

שקרו של הנאשם יודגש, נאמרו במשטרה בלבד, ואילו בתשובתו לכתב האישום כבר הודה כי נכח במקום האירוע כי פגש את המתלון ומסר גרסתו לאירוע, וגרסה זו נתמכה בעדותה של ס' עדותה ממנה התרשמתי כהגיונית ובעלת אחיזה במציאות, בניגוד לגרסת המתלון בה נמצאו סתירות פנימיות וחיצוניות, ושנתמכה בעדותו של י', אשר הגם שלא ראה את מעשה הפציעה הנטען, עדותו התרשמתי אינטרסנטית ומכוונת לטובת המתלון.

ומבלי שמצאתי לנכון להידרש לפרטי חקירתו הממושכת של הנאשם בדבר יציאתו מהעבודה ללא החתמת הכרטיס, שעת עבודתו, שכן נקודת המוצא בבחינת עדותו הייתה כי שיקר במשטרה ועל כך אין חולק.

16. כעולה מהדברים עד כה, נמצא כי התביעה לא מצאה לנכון להביא כראיה פלטי שיחות או כל רישום אחר כתימוכין לגרסת המתלון לפיה הנאשם הוא זה שהתקשר אל המתלון אם בכלל. לא הובאו לעדות; א' חברו של המתלון ואשתו של המתלון אשר כפי העולה הייתה עדת ראיה לאירוע, אין תיעוד רפואי בנוגע לפציעת המתלון וכיצד נגרמה, ס' לא הוזמנה למשטרה לגביית הודעה ממנה. בהימנעות התביעה להביא ראיות שיכולות, כפי שעלה במקרה של ס', לשפוך אור על האירוע, הרי שהדבר פועל נגדה, בהעדר הסבר אמין וסביר, ובענייננו בהעדר כל הסבר.

סיכום של דברים

המאשימה לא עמדה בנטל להוכיח מעל לספק סביר, ואף נמוך מכך, כי הנאשם איים, החזיק סכין וחתך באמצעותו את המתלון.

בנסיבות העניין ולאור הקביעות הנ"ל, לא מצאתי להידרש לעתירת המאשימה לעשות שימוש בסעיפים 9 ו- 10 לפקודת הראיות.

אשר על כן וכאמור בפתח הדברים, אני מזכה את הנאשם, מחמת הספק, מביצוע כל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנו היום, ב' אלול תשע"ה, 17 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים

